

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Ad Matronam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

Fragaq; seruantur summo mihi lecta Vesuo,
 Fraga Maroneis mane petita iugis.
 Sunt etiam geminae frondosa in uita cicada,
 Cesserit his cantu uel Philomela suo.
 Hæ tibi munus erunt, & erunt tua munera ranæ,
 Quæ mecum ad salices carmina culta canunt.
 En audi, ad salices formosa Labulla uenito,
 Dum canimus, uolucres duc age & ipsa choros
 En sternunt hiuæ muscosa cubilia nymphæ,
 O' ros in pratis ipsa futura meis.
 Talibus ille suis in cassum clamat ab antris,
 In cassum ad salices murmura uana iacit,
 Non mihi ad Eridanum, mihi non ad Mincida ripâ,
 Non opus ad salices lucida nympa ueni.
 Nil opus est cantu, nec picti munere ferti,
 Nec quæ de ramis rauca cicada canit.
 Tantum opus obsequijs. Sponte en mihi candida fulget
 In thalamis, nostro Stella corusca toro,
 Sponte meo cubat ipsa sinu, mihi plaudat ouanti
 Ipse amor, è curru plaudat & ipsa Venus.

AD MATRONAM.

q Vid rides matrona? senē quid temnis amante?
 Quisquis amat, nulla est conditione senex.
 Quisquis amat, iuuenem par est matrona uocare.
 At qui nullus amat, iure sit ille senex.
 Tempus habet metas, & constat tempus ab annis,
 Et peragunt annos sydera cuncta suos.
 Solus amor nescit tempus, nec subiacet annis,
 Aëno sed fruitur, perpetuusq; manet.

ERIDANORVM

Quid mihi nunc annos obiectas, quid ue senectam?

Nullus amor fines terminat ipse suos.

Te matrona decet metiri tempora, quam nec

Vllus amat, nec scis præter amare merum,

ferrum Hebrus, ferrum Tiberis colit acer, & ingens

Euphrates, ferrum Rhenus & Ister amant.

At pace Eridanus gaudet studiosus amantum,

Et thalami, & pacis munia lenis obit.

Eridano pia uota pijs reddamus amantes.

Fumet odoratis ara uerenda focis.

Tu uero mea lux (etenim tibi cultus amoris

Tantus inest) aris debita solue sacris.

Eridano benedic detectis compta papillis,

Compta sinu, pexis non sine lege comis.

Mox Genio datura, facesq; incende Sabæas,

Et mihi delicias nocte ineunte para.

AVRAS ALLOQVITVR.

d Icite felices auræ, Bundenidis undæ

Quæ colitis ripas, quæq; & amoena Padi.

Dicite, frondentis quid agat meus ignis ad alnos?

Aut quid ad Argentiæ moenia littoreæ?

An memor absenteis, tacitos suspirat amores?

Et uetus est illi uulnus, ut ante nouum?

Rara quidem uirtus, constans amor. hoc tibi nomen

Stella dedit, stabilis q; tua cura manet.

Scilicet & memor es tantorum grata bonorum,

Quæ tibi noster amor munera multa dedit.

Præsentemq; senem faciunt tibi munera nostra,

Quodq; & amor iubeat, gratia & ipsa simul.